

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФУНКЦІОНУВАННЯ СОЦІАЛЬНИХ ТА ПОЛІТИЧНИХ ІНСТИТУТІВ

УДК 351:304.4-055.2

DOI <https://doi.org/10.32782/app.v71.2023.9>

К. В. Бринюк

orcid.org/0000-0002-4628-8359

аспірантка кафедри політичних теорій

Національного університету «Одеська юридична академія»

ОСНОВНІ ФОРМИ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ОРГАНАХ ВЛАДИ З МЕТОЮ ДОТРИМАННЯ ГЕНДЕРНИХ ВИМІРІВ

У системі державного управління одним з ключових компонентів організації управлінських моделей, формування та впровадження державної політики, прийняття та реалізації державно-управлінських рішень, забезпечення виконання державою функцій планування, організації, мотивації та контролю, взаємодії з громадськістю розглядаються дієві багатосторонні комунікаційні процеси органів влади. Значною мірою ефективність реалізації завдань державного управління передбачає процеси створення та передавання чіткої та зрозумілої для зацікавлених суб'єктів інформації з метою її оптимального сприйняття та опрацювання.

Демократичні принципи побудови сучасного суспільства, системи державної влади передбачають забезпечення справедливості у розподілі та користуванні загальними надбаннями, утвердження рівних прав і свобод громадян. Подальший розвиток соціальної, країни має посилювати існуючі підходи до практичної реалізації всебічної рівності людей, незалежно від світогляду, віросповідання, етнічної та расової приналежності, віку та статі. Виходячи з зазначеного, в основу державної політики покладається завдання ліквідації наявних дискримінаційних норм та правил, які зумовлюють в країні певні деформації у різних сферах управлінської та господарської діяльності. Одним з окреслених питань постає проблематика забезпечення гендерної рівності в Україні, де зазначена тематика почала активно розглядатися відносно недавно у соціально-політичному дискурсі. Практичні підходи до дотримання гендерних вимірів у системі органів державного управління набувають все більшої актуальності, враховуючи сучасні потреби забезпечення рівності чоловіків та жінок у різних сферах діяльності, гарантуванні рівних можливостей та умов для самореалізації, впровадженні гендерно чутливої політики та стратегій, встановленні гендерного паритету державних службовців різних категорій посад.

Питання вивчення основних форм управлінської комунікації в органах влади та проблематика дотримання гендерних вимірів є достатньо опрацьованою в сучасній науковій літературі. Проблематика комунікативних процесів у системі органів державної влади стали предметом досліджень у працях М. Бабинець, В. Дрешпак, К. Майстренко, Н. Тарасова, В. Пісоцький, Я. Полянська та ін. Забезпеченню гендерної рівності у різних сферах людської діяльності, в т. ч. в державному управлінні, присвятили свої роботи такі науковці, як І. Грицай, Н. Грицяк, І. Оніщенко та ін. В той же час, недостатньо дослідженими залишаються аспекти щодо впровадження гендерних принципів в процеси комунікативної діяльності органів державної влади.

Мета статті – дослідження основних форм управлінської комунікації в органах влади з метою дотримання гендерних вимірів.

Сучасний етап модернізації системи державного управління в Україні, що має за мету удосконалення засад соціального управління, подолання нерівності, впровадження європейських стандартів у різних сферах діяльності, безумовно спирається на дотримання демократичних принципів побудови держави серед яких визначено і забезпечення гендерної рівності. Нині до найбільш актуальних видів нерівності, які асиметрично структурують суспільство, відносять майнову, інформаційну, вікову, гендерну та ін. Всі вказані види нерівності прямо чи опосередковано взаємопов'язані з гендерним дисбалансом у суспільстві. Питання реалізації гендерної політики, яка спрямована на реалізацію рівних прав і можливостей в усіх сферах життєдіяльності та досягнення балансу інтересів чоловіків і жінок та ліквідації усіх форм дискримінації за ознакою статі (Оніщенко, 2012, с. 13), вимагає зміни підходів у ідеологічній, соціально-економічній, інституційній, комунікаційній сферах.

Гендерна рівність має спиратися на формування та використання правових і адміністративних механізмів, які будуть єдиними для всіх суб'єктів суспільних відносин; забезпечення організаційно-процесуальних засобів для гарантування прав та обов'язків чоловіків і жінок. Суспільний розвиток, що спрямований на реалізацію принципу гендерної рівності в Україні, має забезпечувати в своїй основі: проблематику впровадження принципу гендерної рівності; оновлення підходів до гендерної політики; реалізацію основ гендерної рівності у системі органів державної влади. Відповідно, механізм впровадження гендерних вимірів вимагає правової регламентованості; системності, функціонального змісту; динамізму та стабільності; цілеспрямованості; гарантованості; постійності характеру й ефективності (Грицай, 2018).

Дотримання гендерних вимірів у системі державного управління має ознаки ідеологічного чинника, який визначає напрями впровадження державної гендерної політики у сучасних умовах: визначення в якості загального стандарту політичних, соціально-економічних і громадянських прав і свобод жінок і чоловіків права людини; рівність можливостей, прав, обов'язків та свобод. Таким чином, під державною гендерною політикою слід розглядати діяльність органів державної влади щодо встановлення в суспільстві гендерної рівності, що передбачає: однаковий суспільний статус та умови реалізації прав людини; гарантування рівних можливостей для чоловіків і жінок щодо використання соціально-економічних ресурсів; встановлення для жінок і чоловіків рівних можливостей щодо внеску у загальний розвиток країни; гарантування однакових умов та прав отримання користі для громадян будь-якої статі від наслідків їх праці (Грицяк, 2004).

На думку Л. Воронько державна гендерна політика в системі державної влади є стратегічною діяльністю держави за рахунок діяльності зацікавлених сторін, яка має на меті створення однакових можливостей для жінок і чоловіків щодо користування законодавчо визначеними правами та свободами, забезпечення умов для власної реалізації особистості та є об'єднуючим елементом усіх сфер державної політики (Воронько, 2012).

Органи державної влади відповідають за формування, реалізацію державної політики та надання державних послуг своїм громадянам. Державні службовці роблять свій внесок у політику під час її розробки, вирішують як структурувати важливі державні процеси, і впливають на зміст і якість надання послуг. Забезпечення репрезентації населення країни органами державної влади, означало б, що громадяни країни широко залучені до виконання важливих функцій. Гендерна рівність є основою інклюзивного та підзвітного державного управління. На органи державної влади покладається відповідальність за впровадження гендерної рівності. Державне управління має потенціал для моделювання інклюзивних інституцій, де жінки та чоловіки однаково здійснюють управлінську участь з метою прискорення загального розвитку. Коли державні інституції стають більш гендерно залученими та різноманітними на найвищих рівнях прийняття рішень, вони також стають більш репрезентативними для суспільства на яке вони працюють, і більш демократичними, відповідними та ефективними в політиці, яку вони виробляють. Жінки та чоловіки повинні відображати різноманіття громадянськості, яку вони представляють (UNDP, 2021).

В процесі реалізації завдань державного управління, органи влади знаходяться в постійній комунікації як внутрішнього так і зовнішнього характеру. Комунікації в державному управлінні можливо розглядати як інформаційний потік; інструмент спілкування учасників управ-

лінських процесів; складову багатоканальної взаємодії громадянського суспільства і влади; інструмент зв'язків з громадськістю, форму взаємодії ключових суб'єктів і об'єктів управління різного рівня. Зазначені комунікації відбуваються: на горизонтальних (колеги, службовці інших підрозділів, установ, підприємств) і вертикальних (комунікації керівник – підлеглий) ієрархічних напрямках; внутрішньо і зовнішньо спрямованими; у вигляді письмової та усної форми; контактної (міжособистісна комунікація) і опосередковано (ділове листування, в т. ч. електронними засобами) (Полянська, 2020).

Будь-який суб'єкт владних повноважень є соціально організованою системою, де присутні форми комунікативної взаємодії людей, що передбачає наявність відповідних засобів: системи регламентованої правовим забезпеченням офіційних відносин; розподілу функцій горизонтальної та вертикальної спеціалізації; комунікаційних засобів і каналів передачі інформації як по вертикалі, так і по горизонталі (Майстренко, 2022).

Система державного управління передбачає використання декількох видів публічної комунікації, які мають на меті: надання необхідної інформації; надання суспільно важливих послуг; обговорення проєктів управлінських рішень, які мають ухвалюватися за участі громадськості (Литвинова, Збираник, 2015). Н. Тарасова, досліджуючи проблематику комунікацій, виокремлює основні форми комунікації: у вигляді «чистих» форм (вербальні, візуальні, аудіальні), «гібридного» характеру (візуально-вербальні, вербально-візуальні, аудіально-візуальні, аудіально-вербальні) та поєднання (аудіо-вербально-візуальний текст) (Тарасова, 2014) (табл. 1).

Таблиця 1

Форми комунікації та їх особливості

Форма комунікації	Особливості
Вербальна	Словесний спосіб обміну інформацією шляхом повідомлення через візуальний канал сприйняття інформації
Аудіальна	Слуховий (усна комунікація) спосіб передавання інформації, лише в межах електронного простору та засобів (Інтернет, телебачення, радіо).
Візуальна	Реалізується візуалізації (зображення, знаки, образи та ін.) та використовується виключно зоровим каналом сприйняття інформації.
Візуально-вербальна	Трансляція через засоби передачі інформації (друкована засоби), реклама, Інтернет, сприйняття на основі візуальних каналів сприйняття інформації з пріоритетністю візуального компонента над вербальним.
Вербально-візуальна	Поєднання можливостей візуальної та вербальної з пріоритетом вербального компонента з другорядністю ролі для візуального.
Аудіально-вербальна	Ускладнена текстова структура, що вміщує новий комунікативний канал (мовлення та слухання).
Аудіально-візуальна	Об'єднання аудіального типу зі сприйняттям за рахунок слухового каналу, та візуального зі сприйняттям за рахунок візуального каналу.
Комбінована	Поєднання вербальної (письмової), візуальної (статичної і динамічної) та аудіальної (усної і звуковмісної) комунікацій.

Джерело: сформовано на основі (Тарасова, 2014; Бабинець, 2014)

Серед найбільш поширених форм комунікації в державному управлінні варто назвати (Дрешпак, 2015):

- документообіг;
- нарада, співбесіда, засідання, перемовини, колегіальне спілкування;
- індивідуальний прийом співробітників, громадян;
- публічні дебати/слухання, тематичні зустрічі, виїзний прийом громадян;
- оголошення результатів діяльності, соціологічних досліджень;
- повідомлення у засобах масової інформації, на офіційних веб-сайтах;
- брифінг, прес-конференція;
- участь у громадських заходах;
- урочисті події.

З урахуванням викладених підходів, форми комунікації в державному управлінні можна структурувати на основі їх розподілу на: індивідуальні та групові; безпосередні та опосередковані; формальні та неформальні (табл. 2).

Таблиця 2

Форми управлінської комунікації в державному управлінні

Види комунікації	Індивідуальна комунікація	Групова комунікація
Безпосередня комунікація	Формальна комунікація: Ділова бесіда Консультавання Індивідуальний прийом Навчальні заняття	Формальна комунікація: Засідання колегіальних органів Нарада Перемовини Збори Навчальні заняття Презентація
Опосередкована комунікація	Формальна комунікація: Ділове листування (у т. ч. електронною поштою або через внутрішню мережу установи) Телефонна (відеотелефонна) розмова Резолюція Службовий лист Неформальна комунікація: Спілкування у соціальній мережі	Формальна комунікація: Ділове листування (у т. ч. електронною поштою або через внутрішню мережу установи) Відеоконференція Погодження проєкту документа Накази (розпорядження) Дошка оголошень Внутрішній веб-сайт Неформальна комунікація: Спілкування у соціальній мережі

Джерело: сформовано на основі (Дрешпак, 2015; Пісоцький, 2013)

На основі виокремлених основних форм управлінської комунікації в органах влади можливо запропонувати окремі підходи до питань дотримання гендерних вимірів на основі використання існуючих засобів, які дозволяють провести аналіз, оцінювання та коригування відповідної сфери (табл. 3).

Спираючись на основні гендерні підходи, слід зазначити, що під гендерним аналізом слід розуміти процеси оцінювання гендерно цінної інформації з метою визначення присутності у комунікаціях нерівності та встановлення меж гендерної дискримінації, її впливу та наслідків. Гендерна чутливість передбачає надання оцінки можливим змінам, проєктам, методам управління, що має сприяти встановленню гендерного балансу. Застосування гендерної політики вимагає утвердження гендерного партнерства у визначенні та реалізації політичних цілей і завдань та методів їх досягання в комунікативній діяльності органів влади та у зовнішньому середовищі.

Гендерний баланс спирається на вирівнювання соціально-економічного та політичного становища чоловіків і жінок, що потребує досягнення рівномірного комунікативного розподілу управлінських і політичних представників відповідно до рівня завантаження справами. Гендерна демократія спрямована на рівне волевиявлення можливостей і прав, що законодавчо закріплені та реально забезпечені у політичних і правових принципах і діях. Гендерні стратегії мають забезпечити суспільно значущі гендерні спрямування у комунікаційній діяльності органів влади, націлених на утвердження гендерної демократії та розвитку гендерної культури.

Вказані гендерні підходи повинні виходити з розроблених органами державної влади планів забезпечення гендерної рівності у комунікаційних процесах з конкретними механізмами реалізації та підзвітності, що передбачатиме фінансування вказаних напрямів гендерної рівності в державному управлінні, а також посиленні громадського нагляду, моніторингу, оцінки та підзвітності. Спрямування гендерних вимірів у процесах комунікації має встановлювати зв'язок між гендерною рівністю в державному управлінні, інклюзивними інституціями та якісними результатами державної політики для всіх.

Підходи до забезпечення гендерних вимірів у комунікаційних процесах органів державної влади

Форма комунікації органу державної влади	Гендерний підхід/засіб
Погодження проекту документа Накази (розпорядження)	Гендерний аналіз. Гендерна чутливість. Гендерна політика. Гендерні стратегії.
Нарада Перемовини Збори Відеоконференція Засідання колегіальних органів	Гендерний баланс. Гендерна демократія.
Індивідуальний прийом Ділова бесіда Консультування Телефонна (відеотелефонна) розмова	Гендерний баланс. Гендерна демократія.
Ділове листування Дошка оголошень Резолюція Службовий лист	Гендерні стратегії. Гендерна політика. Гендерна чутливість.

Виходячи з багатоаспектності комунікативних потреб органів влади, доцільним вбачається посилення позиціонування та медійної видимості жінок і гендерній рівності в традиційних і соціальних мас-медіа. Комунікації органів влади мають сприяти повній участі жінок в управлінській та-адміністративній діяльності та прийнятті рішень, моделюючи гендерно чутливу культуру вищого керівництва, що передбачає усунення гендерних упереджень.

Впроваджуючи інклюзивну та прозору політику кадрової комунікації варто зосередитися на процедурах конкурсного відбору з урахуванням гендерних факторів, таких як цілі відбору, гендерно збалансовані комісії щодо найму та просування на державній службі, гендерне навчання для керівників кадрових служб та цілеспрямоване охоплення жінок.

Слід додати, щоб комунікації у владних державних інституціях стали більш репрезентативними для громадськості, вони повинні включати представництво жінок, які стикаються з різними формами відчуження та маргіналізації, в тому числі: особи з обмеженими можливостями; расові й етнічні меншини та корінні народи; особи, які стикаються з дискримінацією за ознаками своєї гендерної ідентичності.

Висновки. Система державного управління спрямовує власну діяльність на забезпечення рівності людей, ліквідації наявних дискримінаційних норм та правил, впровадження гендерно чутливої політики. Гендерні питання, зокрема рівноправна участь різних статей у прийнятті рішень, комунікаційних процесах, розглядаються в програмах реформування державного управління, що створює потужні можливості для розбудови представницького та гендерно врівноваженого державного управління, здатного задовольнити потреби населення країни. У державному управлінні гендерні питання та різноманітність вимагають прийняття різноманітності і визнання її впливу на політику, ініціативи та результати. Різні точки зору та тлумачення щодо дотримання гендерних вимірів в управлінській комунікації органів влади набули актуальності в останні десятиліття в результаті підвищення обізнаності про існуючі відмінності. Це вкрай необхідно, враховуючи необхідність приведення комунікації до нормативного ідеалу демократичного управління.

Виокремлення форм комунікації в системі органів державної влади демонструє наявність вербальних, візуальних, аудіальних, гібридних та поєднаних форм. Управлінська комунікація в державному управлінні передбачає наявність форм: індивідуальних (міжособистісний обмін інформацією, що передбачає налагодження зворотного зв'язку, усунення невербальних перепон та якісне передавання інформації), групових (колективний обмін інформацією, що потребує різнорівневої взаємодії, координації, делегування, узгодження та зворотного зв'язку), безпосередніх (особисте встановлення вербального зв'язку), опосередкованих (вико-

ристання наявних засобів, завдяки яким відбувається транслявання та отримання інформації), формальних (спрямовується суб'єктом управлінських функцій з метою досягнення цілей органу влади та міжструктурних взаємодій), неформальних (на основі прояву особистих стосунків в межах неформальних груп). В системі органів державної влади задіяна більшість вказаних форм, але оптимальною за охопленням та практичним використанням слід визначити групові, формальні та опосередковані форми комунікації, які потребують особливої уваги щодо дотримання гендерних вимірів. Отже, відповідно до потреб забезпечення гендерних вимірів у комунікаційних процесах органів державної влади запропоновано використовувати підходи на основі гендерного аналізу, гендерної чутливості, гендерної політики та стратегії, гендерного балансу та гендерної демократії, які дозволять відповідним чином проводити аналіз, оцінювання та коригування відповідної сфери. Використання зазначених підходів передбачає формування правових механізмів державного управління, які мають сприяти реалізації гендерної політики в системі комунікаційних відносин органів влади.

Література

- Бабинець М. М. Вербальні і невербальні засоби спілкування в менеджменті. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2014. Вип. 30. С. 13–14.
- Воронько Л. О. Гендерна політика в системі державної служби: поняття і сутність. Державне управління: теорія та практика. 2012. № 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Dutp_2012_2_10.
- Грицай І. О. Механізм забезпечення принципу гендерної рівності: теорія та практика: монографія. К.: «Хай-Тек Прес», 2018. 560 с.
- Грицяк Н. Формування гендерної політики в Україні: проблеми теорії, методології, практики : монографія. К. : Вид-во НАДУ, 2004. 384 с.
- Дрешпак В. М. Комунікації в публічному управлінні : навч. посіб. Д. : ДРІДУ НАДУ, 2015. 168 с.
- Литвинова Л. В., Збираник Ю. В. Теоретичні аспекти розвитку комунікації у органах публічної влади в Україні. Державне управління: теорія та практика. 2015. № 2. С. 4–11.
- Майстренко К. М. Комунікації у діяльності органів публічної влади. Публічне урядування. 2022. № 1 (29). С. 93–98.
- Онщенко І. Г. Гендерна політика Європейського Союзу: порядок денний для України. Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Філософія, культурологія, соціологія. 2012. Вип. 4. С. 12–15.
- Пісоцький В. Комунікативна активність територіальної громади в процесі здійснення місцевого самоврядування в Україні. Державне управління та місцеве самоврядування : зб. наук. пр. Д. : ДРІДУ НАДУ, 2013. Вип. 4 (19). С. 240–251.
- Полянська Я. В. Комунікативний процес у системі управління економічними відносинами на місцевому рівні. Public Administration and Local Government. 2020. № 4(47). С. 131–137.
- Тарасова Н. Класифікація форм комунікації в епоху панування візуальних образів. Вісник ХНУ імені В. Н. Каразіна. Серія «Соціологічні дослідження сучасного суспільства: методологія, теорія, методи». 2014. № 1122. С. 33–38.
- Gender equality in public administration. UNDP, 2021. URL: <https://www.undp.org/publications/global-report-gender-equality-public-administration>.

References

- Babinets M. M. (2014). Verbal'ni i neverbal'ni zasoby spilkuvannya v menedzhmenti [Verbal and non-verbal means of communication in management]. *Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu* [Scientific Bulletin of the Uzhhorod National University], 30, 13-14 [in Ukrainian].
- Voronko, L. O. (2012). Henderna polityka v systemi derzhavnoyi sluzhby: ponyattya i sutnist' [Gender policy in the system of civil service: concept and nature]. *Derzhavne upravlinnya: teoriya ta praktyka* [Public administration: theory and practice], 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Dutp_2012_2_10 [in Ukrainian].
- Hrytsai, I. O. (2018). Mekhanizm zabezpechennya pryntsypu hendernoyi rivnosti: teoriya ta praktyka: monohrafiya [The mechanism of ensuring the principle of gender equality: theory and practice: monograph]. Kyiv: «Hi-Tech Press». [in Ukrainian].
- Hrytsyak, N. (2004). Formuvannya hendernoyi polityky v Ukrayini: problemy teorii, metodolohiyi, praktyky: monohrafiya [Formation of gender policy in Ukraine: problems of theory, methodology, practice: monograph]. Kyiv: Publication of NADU [in Ukrainian].
- Dreshpak, V. M. (2015). Komunikatsiyi v publichnomu upravlinni : navch. posib. [Communications in public administration: academic. manual]. Dnipropetrovsk: DRIDU NADU [in Ukrainian].

- Lytvynova, L. V. & Zbyrany, Yu. V. (2015). Teoretychni aspekty rozvytku komunikatsiyi u orhanakh publichnoyi vlady v Ukraini [Theoretical aspects of communication development in public authorities in Ukraine]. *Derzhavne upravlinnia: teoriia ta praktyka* [Public administration: theory and practice], 2, 4–11 [in Ukrainian].
- Maistrenko, K. M. (2022). Komunikatsiyi u diyal'nosti orhaniv publichnoyi vlady [Communications in the activities of public authorities]. *Publichne uryaduvannya* [Public management], 1 (29), 93–98 [in Ukrainian].
- Onishchenko, I. G. (2012). Henderna polityka Yevropeys'koho Soyuzu: poryadok dennyy dlya Ukrainy [Gender policy of the European Union: agenda for Ukraine]. *Visnyk Mariupol's'koho derzhavnoho universytetu. Seriya: Filosofiya, kul'turolohiya, sotsiolohiya* [Bulletin of Mariupol State University. Series: philosophy, culture studies, sociology], 4, 12–15. [in Ukrainian].
- Pisotsky, V. (2013). Komunikatyvna aktyvnist' terytorial'noyi hromady v protsesi zdiysnennya mistsevoho samovryaduvannya v Ukraini [Communicative activity of the territorial community in the process of implementing local self-government in Ukraine]. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovryaduvannya : zb. nauk. pr.* [State administration and local self-government: coll. of sci. p.], 4 (19), 240–251. [in Ukrainian].
- Polianska, Y. V. (2020). Komunikatyvnyy protses u systemi upravlinnya ekonomichnymy vidnosynamy na mistsevomu rivni [Communicative process in the management system of economic relations at the local level]. *Public Administration and Local Government*, 4(47), 131–137 [in Ukrainian].
- Tarasova, N. (2014). Klasyfikatsiya form komunikatsiyi v epokhu panuvannya vizual'nykh obraziv [Classification of forms of communication in the era of dominance of visual images]. *Visnyk KHNU imeni V. N. Karazina. Seriya «Sotsiologichni doslidzhennya suchasnoho suspil'stva: metodolohiya, teoriya, metody»* [Herald of V. N. Karazin KhNU. Series «Sociological research of modern society: methodology, theory, methods»], 1122, 33–38 [in Ukrainian].
- UNDP (2021). Gender equality in public administration. URL: <https://www.undp.org/publications/global-report-gender-equality-public-administration> [in English].

Анотація

Бринюк К. В. Основні форми управлінської комунікації в органах влади з метою дотримання гендерних вимірів. – Стаття.

У статті розглянуто поняття та зміст гендерної політики та питання, пов'язані з процесами дотримання гендерних вимірів в управлінських комунікаціях органів державної влади. Розвиток сучасної держави базується на загальноприйнятих демократичних принципах, які стверджують необхідність встановлення загальної рівності, підтримки законних прав та свобод людини. Наявні в суспільстві невідповідності, асиметрії та нерівність створюють суттєвий дисбаланс у державі, перешкоджаючи рівномірному розвитку соціально-економічної системи. Одним із актуальних питань є впровадження гендерної політики, що має забезпечити рівні можливості та права кожній людині, незалежно від її статевої приналежності. Суспільний розвиток, який спрямовується на дотримання гендерних вимірів в Україні, має вирішувати проблематику впровадження принципу гендерної рівності; оновлення підходів до гендерної політики; реалізацію основ гендерної рівності у системі органів державної влади. Гендерна рівність може забезпечити інклюзивне та підзвітне державне управління. Реалізація завдань державного управління передбачає постійні комунікації органів влади як внутрішнього так і зовнішнього характеру, що відбувається: на горизонтальних і вертикальних ієрархічних напрямках; у вигляді письмової та усної форми; контактної і опосередковано. Органи державної влади використовують публічні комунікації для надання необхідної інформації; надання суспільно важливих послуг; обговорення проєктів управлінських рішень. Виокремлено форми комунікації в органах влади: індивідуальні (міжособистісний обмін інформацією), групові (колективний обмін інформацією), безпосередні (особисте встановлення зв'язку), опосередковані (використання засобів транслявання та отримання інформації), формальні (спрямовані на досягнення цілей органу влади та міжструктурних взаємодій), неформальні (особисті стосунки в межах неформальних груп). Визначено оптимальними за охопленням та практичним використанням групові, формальні та опосередковані форми комунікації. Запропоновано окремі підходи до питань дотримання гендерних вимірів в управлінських комунікаціях в органах влади на основі використання існуючих засобів, які дозволяють провести аналіз, оцінювання та коригування відповідної сфери.

Ключові слова: управлінська комунікація, форми, органи державної влади, права людини, гендерні виміри.

Summary

Bryniuk K. V. The main forms of management communication in the authorities in order to comply with gender dimensions. – Article.

The article examines the concept and content of gender policy and issues related to the processes of observing gender dimensions in management communications of state authorities. The development of the modern state is based on generally accepted democratic principles, which affirm the need to establish general equality, support legal rights and human freedoms. The inconsistencies, asymmetries and inequality present in society create a significant imbalance in the state, hindering the even development of the socio-economic system. One of the urgent issues is the implementation of gender policy, which should ensure equal opportunities and rights for every person, regardless of their gender. Social development, which is aimed at observing gender dimensions in Ukraine, should solve the problems of implementing the principle of gender equality; updating approaches to gender policy; implementation of the basics of gender equality in the system of state authorities. Gender equality can ensure inclusive and accountable governance. The implementation of the tasks of state administration involves constant communications of authorities, both internal and external, which takes place: in horizontal and vertical hierarchical directions; in written and oral form; directly and indirectly. State authorities use public communications to provide the necessary information; provision of socially important services; discussion of management decision projects. Forms of communication in government bodies are distinguished: individual (interpersonal exchange of information), group (collective exchange of information), direct (personal establishment of communication), indirect (use of means of broadcasting and obtaining information), formal (aimed at achieving the goals of the authority and interstructural interactions), informal (personal relationships within informal groups). Group, formal and mediated forms of communication were determined to be optimal in terms of coverage and practical use. Separate approaches to issues of compliance with gender dimensions in management communications in government bodies are proposed based on the use of existing tools that allow for analysis, evaluation and adjustment of the relevant area.

Key words: managerial communication, forms, public authorities, Human Rights, Gender Dimensions.